

A düsseldorfi Faust

Anghelescu-Mefisztó: Rajta, testvér! Élve már ugy sem lesz a tiéd! . . .

MAGYAR SZINHÁZ MŰSORA

A sócher antiszemita — Nem élhetek zsidó nélkül
Kendósz — Slésinger fiu esete Lefkovics Katóval
A fauler Zigájner — Huzd rá cigány

A MOZIK MŰSORA

Krach fűn Pompeji — Pompeji végnapjai
Balmachome ohne Villa — Sevillai hős
Eingebrochenes Ozlág — Megtört szívek

Dandy Bandi farsangvégi gondolatai

— Az emberek szívesen maszkirozzák magukat annak, amik szeretnének lenni... A bolond okos embernek, a csirkefogó rendes embernek maszkirozza magát...

— A liberálisok mostanában politikamentes maszkban settenkednek az urnák körül... Hátha így behull számukra valami az urnákba...

— Az avereszkánusok forradalmároknak maszkirozzák magukat. Így kacsingatnak a proletáriátus felé... Azt hiszik, hogy a forradalommal összepácsol a sok Lúpás...

A vérszegény vőlegény

Jó szénát Fássynál,
Jó fát Szénásnál
Vesz manapság az ember,
Ha jó a zord december.

Öröm áll a házhoz,
Ha apuci fát hoz,
Szénásitól ha hozza,
Örömmünkét fokozza.

Meleg a lakásunk,
Szénási a fásunk,
Szénásitól öt mázsa,
Annak van jó parázsa.

Bertától a vőlegény,
Jó legény, csak vérszegény,
De a finom paráztól
Tüzes lesz a varázstól...

Szénási és Társa

tüzifa és építkezési anyag
raktár Cluj, Mănăstur 8.

Boronkai Lajos:

Kolombina

Az aranyifju „bankdirektor“ a karneváli éjszaka hullámain elvetődik egy kolozsvári „finomvegyes“ álarcosbálba.

Szerfölött gazdaságos kiruccanás s a csukott dominó gondosan megőrzi a lovag inkognitóját.

Másként alakul az eset, amikor a csukott dominó egy jellegzetes vízfejlet takar, melyet Kolozsváron jól ismer minden fruska.

Don Juan ezért némi aggodalommal járatta körül tekintetét a női maszkok során, majd megnyugodva odalépett egy szerény Kolombinához és megszólította.

Kolombina szendén összefogta magavarrta szöknyácskáját a térde közé és ártatlan mosollyal nézett fel a vízfejű Don Juánra.

— Esetem! — állapította meg hősünk magában és egy kis pezsgőt proponált a belső kisszobában.

Kolombina, akit hétköznapi néven Jolánnak hívnak, a köténykéjével babrált és igent mondott azaz, hogy ő még nem ivott pezsgőt.

A kisszobában testhezálló sarokasztalhoz telepedtek le.

Kolombina megilletődötten az asztalterítőt nézi, Don Juan a borlistát lapozza.

— Horribilis árak! — szólal meg a finom ur a siker biztonságával. Egy üveg francia pezsgő hatszáz lejtől!... Na de mi megengedhetjük magunknak, ugy-e Jolánka?...
— Igenis, — pihegi szendén a kislány.

— Egyébként a magyar se rossz, — állapítja meg a gavallér könnyedén. Sőt még egészségesebb a női szervezetre... Igyunk egy magyart, Jolici?...
— Igenis, — fuvolázza a kis szende és türelmetlenül szoritja egymáshoz a térdkalácsát.

— Különbön van még egy ötletem, — füzi tovább a párbeszédet a pénzpszichológus... Ezeknek van itt egy nagyszerű pezsgőboruk. Kokelperle... Elsőrangú ital!... Csuda spiccet kap tőle az ember és másnap már nem is emlékszik az előző éjszakára... Ajánlanám, igyunk egy ilyet, hogy ne fájjon a fejünk... Beleegyezik, édes?...
— Igenis, — mondja megadóan

a szende Kolombina szemlesütve.

Majd kis szünet után kiegyenesedik és meglepő természetességgel, de már határozott hangsúllyal hozzáteszi:

— Tudja mit? Igyon maga egy nagy pohár hidegvizet és én majd ivásközben csiklandozom az orrát ezzel a pávatollal... Maga vízfejű!... Szólt s egy ugrással kilibbent a kisszobából.

— Szólt s egy ugrással kilibbent a kisszobából.

ÉRTHETŐ FELHÁBORODÁS

— Barátom, megpukkadok a dühtől!...

— Csak nem hagyott el a szeretőd?...

— Mi az, hogy elhagyott!... Visszaküldte összes brilláns ajándékaimat egy kazettában és ráírta, hogy „Vigyázat! Üvegáru!“...

BÁL UTAN

— Elemér, valami emléket erre a szép éjszakára...

— Na jó, adja ide a zsebkenőjét, majd kötök rá egy csomót visszaemlékezésül...

A hölgyek csodájára

járnak az

IDEAL

női kalapüzlet

bécsi és párisi tavaszi
ujdonságainak megtekintésére.

CLUJ

v. Wesselényi-utca 8 sz.

Alakítás, férfikalap-formálás,
tisztítás a legszebb kivitelben!

BUTORÁRUHÁZ

Mestitz Mihály és Fiai

A L A P I T V A 1 8 6 9

Cluj, Strada Regina Maria (volt
Deák F.-u.) 30. Telefon: 10-59

Garabonciás konferánsza

A csökönyös számár

Ugy van az, hogy a társsal mindig baj van. Még a szamaraknál is konstatálták a számárszakértők, hogy kordéba fogva olyik-olyik ravaszul sandít a nagyobbik számárra és szívesen hagyja huzni a kordét maga helyett.

A dolog ugyanis technikailag egészen egyszerű, kérem. A ravaszabb számár egész egyszerűen lába közé huzza a farkát, lemarad egy fellepésre s a szamarabb számár jámboran huzza az igát helyette.

A számárgazda ilyenkor időnként észreveszi a huncutságot, néha odacserdít ostorával az amerrikázó számár füle közé. Azután megunja az ostorozást, ha már a kordé úgy is megyen. A másik huzza. Számárbecsületből. Esetleg számárságból. De huzza és ez a fő a számárgazda szemében.

Az embereknel a társas viszony nagyon hasonlít a szamarakéhoz. Minden társas viszony, — a házasságot kivéve, — egyébként rendszerint számárságon alapszik.

Ha ugyanis egy okos ember társul egy ostobával, akkor az okos követ el számárságot. Ugyanígy a gazdag, a munkaszerető, ha az ellenkezőjével társul vagy társulásra rábeszéli magát.

Hát kérem szeretettel a sokféle számárkategóriák között rátérek most saját magamra. Az én esetem a jószívű számár esete a megrögzött vén számárral.

Ez a csökönyös vén számár ötven év óta azt hiszi magáról, hogy öt még ötven évig eltartják minden jóval a jószívű, könyörületes szamarak minden munka és ellenszolgáltatás nélkül.

Ez a csökönyös és indolens számár már annyira ment megátalkodottságában, hogy több esetben képes volt a kezet levágni, amely neki a falatot nyújtotta. Indolens-

ciából képes volt vállalatokat tönkretenni, melyektől a kenyeret kapta.

A végén odajutott, hogy már nem akadt ember két-három országban, aki érdekeit bármely formában megmerte volna osztani vele.

Jómagam már utolsó stádiumban találtam a megrögzött, vén számarat. Minden szerkesztőségből kikopott, verekedéssel, perrel ki-mustrált, kiebrudalt reménytelen állapotban találtam. Apróhirdetésre tenyérből jószolt husz lejekért a lakásán s azt is ágyban fekve, mert tunya volt felkelni hozzá.

Megrökönyödtem ettől az ön-prostitulástól s bár láttam, hogy mindig mindent tönkretett, amit rábízta, pusztán emberi jószívűségből emberi lelket igyekeztem verni a csökönyös számárba.

Kritikus időben, pénz nélkül, csupán munkára alapozott vállalatot indítottam vele. Kizártam a tenyérjóságot, a széltozást, a kunyorolást. Csak munkát akartam tőle és munkaalkalmat adtam neki emberhez méltót.

És mi történt? Már a második héten rámszakadt a kordé huzása egymagamra. Ha pénz kellett, pénzt kerestem, ha ész kellett, ést adtam, ha munka kellett, ki-izzadtam.

Egy teljes évig huztam a kordét, melyre akkor már 160 ezer lejt raktam rá. Nem a zsebemből. Abban egyetlen bani sem volt. Hanem kemény munkával kerestem meg és tömtem a csökönyös számár izsákjába.

És tudják, kérem, hogy ő mivel járult hozzá? Egy év alatt harminc munkanappal és 4500 lejjel a 160 ezerhez. És tudják, mennyit kapott, illetőleg visszatartott az én 160 ezer lejnyi kiadásommal szemben? Kereken 85 ezer lejt egy év alatt, tisztán a saját céljaira.

A vállalatnak nincs adóssága. Mindig mindent pontosan fizetem. A haszon azonban ott van a csökönyös számár zsebében.

Hát így fizettem én rá a csökönyös számárra. És ezzel egyidejűleg be is ismertem, hogy a jószívű számár nagyobb számár a csökönyös számárnál...

— kai.

Boronkai Lajos:

KARNEVÁLI ÁLOM

Az öreg jó Karneválnai Vigan szólt a nóta,
Deli párok vigan járták
Már estidő óta.

Karjaimból rám mosolygott
Fesledező bimbó,
Tulipiros, teliteljes,
Duslevelű, ringó.

Égszinszemű szökeségem,
Aranyhaju szentem,
Hitted-e, hogy nevetésed
Elbűvöli lelkem?

Hitted-e, hogy ott szövődött
Szivem tündéralma,
Hinnéd-e, mondd, kis virágom,
Ha valóra válna?...

Sajtóvadászat

...a természetes hölgyet a favágók
alig bírták megejteni...

...a beka erre felágaskodott és
szarvára hányta az öles mészá-
rost...

...a kapitány magvetéssel fordult
el az anyahercegnőtől...

...a pap derüsen besütött az ab-
lakon s az üvegen át körülcsök-
dosta a felső leányka harmatos
bájjait...

Kártyában az ész,
Tüznél Securitas!

Verhetetlen készülék!
ELSO ÉRDÉLYI VEGYIPAR RT
CLUJ, STR. GEN. NECULCEA 1

**Ultraviolett
ablaküveget**

rendeljen a

HUNWALD

tükkörgyárnál

Cluj, Str. Vlahuța Nr. 3

Telefon Kérdezze meg Telefon

1 4 7 a háziorvosát! 1 4 7

O Nácele Blattfusz valto edj rappant tekintéljes vezérigazgatu edj cloji küzgozdosági bankbo. Edjszer elgyütte hazzá edj sócher katalikas edj tizezer lejes külcsün ögyében. „Nem odok”, — fürmedt rá o bankvezér, mire o nebich motatto neki edj váltó, omeljiken két kezes vált olátrvo. O Blattfusz must már kezdte érdeklüdni: „Na és kicsadák ezek oz orak?” Mire oz ember: „Nem orak ezek, kérem, honemük is fagházürük oz itteni törvénszék háto mügütt.” O Blattfusz erre demokratikosan kezét fagto oz özetféllel és mandto neki, hodj poroncsoljo jünni halnap. Oz eset ozotán izogotósági gyölés elé kerölt, hol o Blattfusz idj referálto be o tübbi oraknok: „Orám, melegen ojanlom, szovazák meg eztet o külesünt, mert mit lehet todni, mikar lesz szökségünk ezekre oz orakra!”... Indele-hindele o damnole Castochescu küzaktatásögyi miniszter oreság. Mandto edj tözes beszédet a parlomentbo o kisenevi verekedüs kispopok védelmére. Hodj oszondjo, mit lehessen todni, mikar verik meg ütet o szentéletü göjbócherok o nodj talangásbo?...

O Sruul Gedasjlovics valto edj biztositási ödfnök. Mármorosbo, o két bátyjo ozonbon, hodjto mogát kikeresztelni és lette oz edfik pöspök, o másik miniszter. O két testvér, mikar megtodto, hodj o Sruul sóljos beteg, nodjon megijedt, hodj o gyászjelentésből megtodjo o világ o tréfli szármozásukat. O miniszter idj szölt o pöspökhez: „Itt csak Szentséged tod segiteni, Sime. Ozért menj el o Sruulhoz és

beszeld rá, térjen ü is o mi volla-sunkro. O szent férfio elotazto s o másik höchmec olig várto, hodj visszagyöjjon. Mikar megérkezett, o miniszter izgototon kérdezte: „Nü, mi valt? Kikeresztelkedett?” Mire o pöspök sovanyó ábrázottol: „Edj fenét! Engem ozonban bebiztositott!”... Oner-góner o hochmec liberálsto oreságok, o hormincezer lejjel, omit odtok edj strómannok, hodj hogjjo mogát jelülni o liberális listábo. O gau-ner zsebrevágto o dahány, ozotán élmandto oz esetet o nociónál pártnok. Skajach!...

— kai.

NÖI ZSURON

— Képzeljétek, drágáim. Az éjjel felriadok valami gyanus zajra. Hirtelen felcsavarom a villanyt és mit látok?... Két meztelen lábat az ágy alatt!...

— Jesszus, biztos betörő volt...

— Dehogy! A férjem... Ö már előbb hallotta a zajt...

UDVARLAS

— Kisasszony, gondolatban éjjel-nappal magánál vagyok...

— Ugyan, Oszkár! Éjjel talán még sem szabadna...

Beteg a babája?

Beteg a babája?
Sebaj, vigye el a
„Salon Fodor”
Babaklinikára.

Rossz a frizurája?
Sebaj, menjen el a
„Salon Fodor”
Új fodrászatába.

Üres a tárcája?
Sebaj, ondoláljon
„Salon Fodor”
Havi abonájára.

„Salon Fodor”

ujonnan berendezett, amerikai higiénikus női és férfi fodrászata. Manikür, pedikür és babaklinika.

Cluj, v. Kossuth L.-u. 2.

Párisi humor

A JÉGPALYÁN

A merészen ivelő ifju alatt hirtelen beszakad a jég, mire bájos partnernője így kiált fel:

— Jesszus, Emile, hogy megijedtem! Azt hittem, hogy a szoknyám roppant...

FIATAL HAZASOK

— Egy anyóka volt itt, Adolphe és ócskaruhát kért a szegény...

— És adtál neki valamit, szivem?

— Igen. Odaadtam a menyasszonyi ruhámat.

A MODERN CSALAD

— Mi az, fickó, te egészen dohányszagu vagy!

— Lehet, papa, hiszen a mama folyton csókol...

GYENGÉD CÉLZÁS

— Barátom, mikor téged látlak, mindig a vörös Henry jut az eszembe.

— Ugyan kérlek, én nem is vagyok vörös!

— Jó, jó, de az is tartozik ötven frankkal...

A CÉGTÁRSÁK

— Kérlek, csudaszép géptrónöt vettem fel!

— Igen? És tud gépírni?

— Azt még nem kérdeztem...

HOLDVILÁGNAL

— Édes, mondd, mióta érzed, hogy szeretsz?

— Amióta először esett rosszul, hogy lemarháztak előttem...

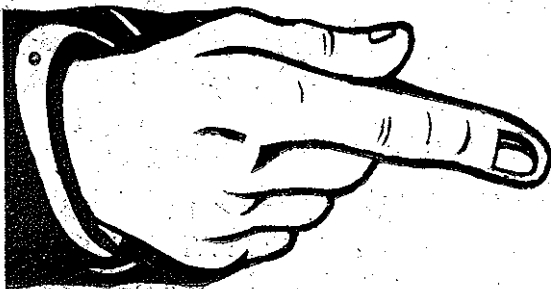
ENFANT TERRIBLE

— George, ha ilyen rossz leszel, megmondalak a mamádnak.

— Annyi baj legyen, néni. Mikor lesz megint ajándékszezón!...

A GARABONCIÁS

előfizetési ára Egy évre 200 félévre 100

FIGYELMEZTETÉS!

Nehéz megmondani, hogy melyik a családi nevem, de hogy **melyik ruha tölem való**, azt könnyű megmondani, mert az a ruha kifogástalan.

Áron Dávid férfiszabó

Cluj, Calea Regele Ferdinand 32 (A nagyhid mellett)

Feld Matyihoz beállít egy kolozsvári nagyhangú színész és szerződést kér. Feld Matyi fülig elmosolyodik:

— Na és mit tud?
— Mindent, — szól barátunk nyomatékosan. Én gondolkodó színész vagyok!...

Feld Matyi ijedten közbevág:
— Gondolkodó színész? Az nem kell!...

— De miért nem?
— Azért. Mert én megmondom magának, mi az, hogy gondolkodó színész...

— Na mi az?
— Gondolkodó színész az olyan ripacs, aki gondolja, hogy ő színész...

A DÉDELGÉTETT BONVIVÁN
— Na még egy kis dalt ráadásul, művész ur.

— Nagyon szívesen, asszonyom, de nem zavarja a szomszédokat?

— Nem baj, ők is folyton ugatgatják a kutyájukat...

Ivánfi Jenő, a kitűnő színész egyszer sétálgatott a pesti Petőfi-uccában, hol minden második bolt ócskaruhakereskedés.

— Parancsol finom, olcsó ruhát? — így szólította meg az egyik bolt előtt ücsörgő „tulajdonos”, aki bizony nagyon kopott és piszkos volt.

— Hát van odabent tiszta ruha? — kérdi a művész vidáman.

— A legtisztább, — feleli emberünk határozottan.

— Na akkor menjen be és öltözzék, át...

Mari először kerül be Kolozsvárra, de a mozit már megnézte. Egy vasárnap a naccsága megnézeté vele a színházat is.

— Na szép-e a színház, Mari? — kérdik tőle vacsora közben.

— Szépek szép, instálom, de hiába fogtam be a fületem, mégse olyan a, mint a mozi...

A CSÖD ELŐSZELE
A sugó a harmadik felvonás végén felszól a színpadra:

— Most azután rohanjatok átöltözni, nehogy a ruhátokat lefoglalják a csődtömögbe...

— *ka.*

A SZIGÓRU PROFESSZOR

— Doktor ur...
— Semmi doktor ur! Tessék levelezközni... Így ni! Na és mi baja?

— Nekem semmi, én csak a fát hoztam el a Fischer fa-telepről...

Arabella

Nevem Arabella,
Rangom sem utolsó,
Prémem a csincsilla,
Mely bizony nem olcsó.

Szücsöm neve **Farkas**,
Már nekem csak ő kell,
Csuda jól tud bánni
Férfiakkal nőekkel.

Férfiem, a Tihamér
Energikus ember,
De a **Farkas-prémnek**
Ellenállni nem mer.

S ha mer is, — tárcája
Kinyílik szegénynek
Első látására
A szép **Farkas-prémnek**

Farkas-bunda beszél
Hét egynehány nyelven,
Páris sikkjét ontja
S olcsón veszed helyben...

A. Farkas

Blănăria Vieneză

Cluj

Piața Unirii (Főtér)

33 szám

A »hivatalos«

potyajegyesek

A mult számunkban megrajzoltuk a „privát” potyajegyések portréját, melynél azonban sokkal veszélyesebbek a „hivatalos” potyajegyések.

Ezek nagy urak, akik tudnak élni istenadta jogokkal. Nekik számos jobbágyaik is vannak, akik helyettesítik őket a mozielőadásokon. Az tehát nem fordul elő egy ilyen potyajegyésnél, hogy helye egyetlen előadásra is üresen maradjon.

Hogy és miként? Nagyon egyszerűen. A hivatalos kétszemélyes egyszer megnézi az előadást másodmagával. Következő előadáshoz újabb két személy jelentkezik és így tovább, míg a világ világ.

Hozzávetőleges kalkuláció, szerint tehát öt napig menő filmnél ugyanezzel a kétszemélyes jeggyel napi négy, tehát összesen husz előadásra nem kevesebb, mint negyven boldog halandó tiszteli meg a mozgósínházat. Ez átlagban 1200 lejt jelent a mozgósám-lája terhére egyetlen hivatalos potyajegyestől. És hányan vannak?

Miután pedig benne vagyunk a statisztikában, hát szögezzük le, hogy például az egyik „hatóság” ezenkívül saját maga külön kiállít két darab kétszemélyes potyajegyét, melyet próbáljon a mozgós nem akceptálni!...

Mint ragyogó kivétel kell regisztrálnunk dr. Dobrescu tartományi igazgató, aki mikor az egyik mozgós kétszemélyes tiszteltjegyet küldött neki, kedélyesen visszaküldte azzal, hogy nem tud elképzelni semmi jogcímet a potyajegy elfogadására.

Uj szellők fujdogálnak a hivatalos berkekből és reméljük, hamarosan helyrebillen az egyensúly a potentátok s a mozgós között.

— *ka.*

A melegítőszám

Tűzoltáshoz legjobb szer a víz.
Tűzgyújtáshoz a telefon 10.
Mondja csak be ezt a telefonba
És a legjobb fát kapja még nyomba!

? HIREK

— Vajon mennyit adna a zsidó a liberálisok ki-egyezési tárgyalására a kormánypárttal?...

METROPOLOGIAI JELENTÉS. Az urnák vidékén nagy légnymás. Kolozsvár felett politikamentes délibáb térdig érő szélben. A légkör megtisztul májd, ha fagy. A külvárosban némi becsapadék. Az avereszkánusok csillagképeiben nagy elváltozás. A cuzista naprendszerben Kisenev körül sűrű szegényfoltok. Időprognózis: Tartós meleg napok az adóhátralék egyenlítő körül.

DR. SIMON LETT A POLGAR-MESTER egy tarokpártiban, melyet politikamentesen eljátszott

jönévi korteseivel a külvárosban.

DÜSSELDORF RÉME KOLOZSVÁRON. Ganzfuszt Joske hitközségi metsző egyetlen nyisszantással elvágta két fiatal liba s egy tréfli öreg tyuk nyakát. Azután megfőzte őket.

MÁTYÁS, AZ IGAZSÁGOS. A politikamentes blok vasárnap népgyűlést tartott Mátyás- király lábainál, hogy megnyerje őt a blok igazságos eszméinek. A daliás király kitérő választ adott és elnézett a blok feje felett.

A síró ember

— Valami rémes... Már a borbélyok is menekülnek a bankszakmából... És amilyen kamatlábon állunk, lassan tényleg nem lesz kit borotválni a bankborbélyok frontján...

Közgazdagság — Közszegénység

Rovatvezető: Ö. KOHNOM

A februári ultimó rosszul zárult, mert február csak 28 nappól áll ez évben s a kereskedőknek mégis a rendes boltbért kellett megfizetniük a háztulajdonosoknak. Legtöbb kereskedő bankhitelt vett igénybe a különbözet előteremtésére.

Szökő év. A kereskedők testületileg elhatározták, hogy amennyiben az adókvetések ilyen tempóban folytatódnak, ebben az évben számos szökés fog előfordulni Kolozsváron.

Nő a vásárlási kedv. A Kereskedelmi Kamara bulletinje szerint rohamosan nő a vásárlási kedv a hitelbe vásárlók körében.

= *Külföldi konzorcium* alakult a kolozsvári nyolcéves inkasszánások tömeges exportálására Düsseldorfba.

+ A *kolozsvári vízművek* ellen szakadatlanul tart a betörők inváziója. Legjobb lenne nyitva hagyni a kasszákat, úgy sincs már bennük semmi.

× *Georgescu* bukaresti bankdirektor más reflektáns hijján kölcsönvette a bank 12 millióját hosszú lejáratra.

Fodrász Kálmán bankborbély, miután többévi gyakorlat után rájött arra, hogy a pénznek nincs szaga, zsebrevágott hárommillió utiköltséget és elment a birtelen birtokára „földet szagolni”. Megrendelt bucsuztatóját lapunk más helyén közöljük a felsőbb tizezrekkel. Az ürt, melyet távozásával nyitva hagyott, megint gróf Pitibán Miki fogja betölteni.

A GARABONCIÁS MÉRLEGÉT 85 ezer lej tiszta nyereséggel zárta le a saját szekrényébe Garalborák, lapunk barátja. A nyereség lezárásával egyidejűleg folyamatra tettük barátunk lezárását.

Telefon 800
Stolternél szén, ja, kox.
Fázni tőle sosem jox!

BECSÜLETES MEGTÁLALO

— Maga mit ólálkodik itt a villa körül, Fetykó?

— Hát biztos ur, tegnap találtam itt egy kapukulcsot s most próbálom, melyik kapuba pászol, hogy visszaadhassam...

FELÁLOMBAN

— Apus, már megint nem figyeltél oda, amit mondtam!...

— Hogy-hogy, drágám?

— Azt kérdeztem, adsz-e holnap ezer lejt egy új kalapra és te azt mondtad, hogy szívesen...

KINCS

ruhaüzlet Cluj
v. Széchenyi-tér 6. sz.

Páratlan olcsón:

Férfi és fiuruhák, téli és átmeneti kabátok, munkaruhák.

Bőrkabátok!

Lakatos László:

Halló, te vagy az, édes?

Személyek: A férj. A feleség.

A feleség: Halló... Te vagy az édes?... Nem, az uram nincs itthon... Igen, drága Gyurkám, holnap délután Budán... Halló! Hogy ráérek-e? Édes, mindig ráérek, amikor te kívánod... Mindig.

A férj (bejött óvatosan, lopva a szobába):

A feleség: Szeretsz?... Édes, édes. Nem, egészen egyedül vagyok. Az uram csak később jön haza. Fiákeron varsz a Margithidnál. Budai hidfő. Holnap délután négy órakor... A szegény férjes asszonyt!...

A férj: Szegény!...

A feleség (megfordul, észreveszi az urát):

A férj: Csak folytasd, Irénkém. Kezd érdekelni a dolog. Holnap délután budai hidfő. Folytasd, drágám!...

A feleség (zavarban): Halló!... Nem, nem! Nincs senki a szobában. De nem, ha mondom, az uram még az irodában ül. (Nagyot sóhajt.) Hiszen tudod, kedves barátom, hogy az uram mennyit dolgozik csak azért, hogy jó dolgom legyen.

A férj (beült a másik karosszékre): Csak folytasd. Le ne merd tenni a kagylót!

A feleség: Nem minden bokorban terem ám olyan férj, mint ő!

A férj: Ühüm.

A feleség: Hogy féltékeny? Istenem, melyik férj nem az? Utóvégre is nem vagyok nyolcvan éves és...

A férj: És?...

A feleség: A viselkedésem bizony gyakran olyan, hogy még gyanakodhatnék is rám, ha nem volna az az áldott jó ember, aki annyira megbizik a korrektségemben. Halló... a korrektségemben...

A férj (sziszegve): A randevuról beszélj, ne rólam. Most rajtakaptalak!...

A feleség (jelelni akar valamit):

A férj: A telefonba beszélj! Vele beszélj, a kedveseddel!

A feleség (a telefonba): Halló, kedvesem. Igen, gyanakodhatnék rám, mert vannak rossz szokásaim. Ostoba vagyok és könnyelmű. Telefonozni szoktam fiatalembereknek olyankor, ha az uram nincs itthon. Most is olyan egyedül vagyok, olyan árva... Halló... Igen, a viselkedésem gyanuba ejtethetne egy ostoba embert, de hála

Istennek, az uram olyan okos, de olyan nagyon okos...

A férj (sziszegve): A randevura vagyok kíváncsi. Budai hidfő!

A feleség: Igen, a látszat ellenem szól... Halló... Néha tréfából tégezni szoktam a jó barátaimat, ha telefonozok nekik. Halló... Ne, ne tréfáljon kérem, ez a legkomolyabb, hiszen mindig magázódnis szoktunk.

A férj (az asztalra csap): A tárgyra, a randevura! Budai hidfő! Holnap délután! Mindent akarok tudni!

A feleség: Halló... Én voltam. Igen, én! De ha mondom, én csaptam az asztalra. Hogy miért? Mert idegessé tesz azzal a felhajtott kocsifedéllel. Hát ki vagyok én?... Halló... És kicsoda maga! Vagy talán randevura megyünk... Mi?

A férj: Irén, ne komédiázz!

A feleség: Mert megígértem magának, hogy egyszer együtt kocsizunk? És aztán! Ha tettem, miért tettem, mert az uram, szegény, délután nem ér rá...

A férj: A tulok.

A feleség: Ő értem dolgozik.

A férj: A dupla tulok!

A feleség: És csak nem képzeli, Adler ur, hogy magával mennék fiákerezni, ha mehetnék mással is.

A férj: Mással!

A feleség: Halló... Hogy kivel?... Hát az édes urammal!

A férj: Tessék?

A feleség: Igen, de ő nem visz, mert ő (sírást utánözve), mert ő nem szeret engem.

A férj: Tessék!

A feleség: Ő nem szereti az ő drága kis, hü feleségét.

A férj: Na tessék!

A feleség: Az én drága jó uram olyan komoly ember. (Szünet.) Hahaha... Hogy min nevetek? Hát... hát azon, hogy maga komolyan vette, azt... azt... az előbb a kocsi... a hidfővel... Halló... Hát nem érezte a hangomon, hogy tréfálok... Hahaha... Hahaha... Nevetnem kell, kacagnom kell. És maga azt komolyan vette, Adler ur?

A férj (az asztalra csap): Komolyan vette, Adler ur.

A feleség: Hát mért ne ugratnék olyan ostoba piperkőcöket, mint maga, Adler ur?... Halló... Hogy ostobának tartom?... De mennyire!

A férj: De mennyire!... Mondd neki, hogy én is...

A feleség: Mások is ostobának tartják... (Kérdően néz az urára.)

A férj: Mondd neki, hogy az egész világ...

A feleség: Az egész világ... Hogy ki az okos ember? Az uram, igen az, aki komoly, az, aki dolgozik. Nem, édes Adlerkám, az én uramat nem lehet becsapni.

A férj (egy kicsit még kételkedik): Gondolod?

A feleség: Magát, Adlerkám? Maga arra született, hogy becsapják. Direkt arra született. Hogy én miért ugratom?...

A férj: Mondd neki, hogy mi köze hozzá...

A feleség: Ugrattam, mert vakmerő volt, mert szemtelen volt. Mert a női becsületemre tört.

A férj: Ezt tette?

A feleség: Üldöz, ostromol már egy fél év óta.

A férj: Már egy fél év óta!

A feleség: Igen. Ezt a leckét megérdemelte. (Hirtelen.) Istenem, ha az én jó uram itt volna!

A férj: Istenem, hiszen ha én itt volnék!...

A feleség (merően az urára néz): Akkor tudom Istenem, kikapná a kezemből a kagylót...

A férj (csodálkozva): Kikapnám a kezéből a kagylót?

A feleség: És ugyancsak megmondaná magának, maga nőcsábász, maga aszfaltgigerli, aki már fél év óta ostromolja egy erélyes asszony, egy családanya köszivét...

A férj: Micsoda! A te köszivedet ostromolja! Na megállj, te Adler...

A feleség: Maga léhűtő...

A férj (hirtelen kikapja a feleség kezéből a kagylót): Maga léhűtő... Maga bohóc... Hogy én itthon vagyok-e?

A feleség: Itthon vagy!

A férj: Itthon vagyok!

A feleség: Előre megbeszélt dolog volt, hogy őt becsapjuk...

A férj: Előre megbeszélt dolog volt, hogy őt becsapjuk... Izé... hogy becsapjuk magát, Adler ur...

A feleség: Arra született, hogy megcsalják...

A férj: Arra született, hogy megcsalják...

A feleség: Ostobább, mint egy férj.

A férj: Ostobább, mint egy férj. (Lecsapja a kagylót, de csak az asztalra, nem a telefonkészülékre.)

A feleség (az ura nyakába ugrik): Te drága, te édes, te jó. Miért nem jöttél előbb haza?

Olyan pompás hecc volt... Annyit mulattam. (Sóhaj): Phü!

A férj: Hát még én! Ha tudnád, hogy én hogy mulattam... Hát már egy félév óta szemtelenkedik veled?

A feleség: Igen. De te mindent láttál, mindent sejtettél, mindent tudtál.

A férj (diadalmasan): Mindent tudtam!

A feleség: Mindjárt az első perctől fogva.

A férj: Mindjárt az első perctől fogva.

A feleség (hirtelen az asztalra néz, látja, hogy a hallgató nincs leakasztva): Te, ez a kagyló...

A férj: Tessék?

A feleség: Semmi... Semmi... Csak azt akartam mondani, édes (hirtelen az ura nyakába ugrik, átöleli, hogy az nem lát, nem hall, másik kézzel felveszi a kagylót): Halló édes... holnap délután... a hidfőnél... egészen nyugodtan... A fiaker fedelét hajtsd fel, szívem. (Nagyon óvatosan leteszi a kagylót.)

A férj (már fuldoklik a feleség ölelése alatt): De hát miért szeretsz annyira, édes?

A feleség (még mindig az urát öleli): Mert olyan okos vagy, édes.

TORDÁN

Mózes György fodrászata

kényelmes, tiszta és olcsó

Stradn Regele Ferdinand 1 sz.

Szolid elegancia

A legújabb angol
szövetek megérkez-
tek

Herkovics

régi, megbízható
szabóüzletébe

Cluj,

Bólyai—Szentegy-
ház-ucca sarok

Bohém históriák

Egy bankdirektor lefestette magát Pravotinszky Lajos festőművésszel. A kép elkészült, de a bankdirektor nem volt megelégedve és megtagadta a honorárium kifizetését.

— Hát mi baja van a képnek? — kérdezte a festő.

— Az a baja, hogy nagyon sablonos a háttér. Ezer képen látható az ilyen ócska drapéria.

— Majd átfestem, — szolt bosszusan a festő. De milyet akar?

— Valami nekem megfelelőt, ami szorosan összefügg a hivatásommal...

A piktor elvitte a portrét és át-
festette. Azután elküldte a bank-
direktornak... A háttérben egy
fegyház volt látható...

A durgazdag börziáner meghívott vacsorára egy fiatal tőzsde-
ügynököt. Másnap a tőzsdén a
fiatalember bizalmaskodóan szó-
litja meg az öreg urat:

— De szép briliánsgyűrűje van, B. bácsi!

— Szép, szép, — mondja egy-
kedvűen az öreg.

A fiatalember tovább fecseg:

— Lássá, rám hagyhatná, ha meghal...

Az öreg ur bosszusan mondja:

— Azt nem, hanem majd egye-
bet.

— Mit? — kíváncsiskodik az ifju.

— Maga nálam vacsorázott az este. Látta a szép ezüstkanalaimat. Hát azokból hagyok magára tizenegyet...

— Miért éppen tizenegyet?

— Hát hogy meglegyen magának az egész tucat...

Az aradi főispánéknál nagy es-
tély volt. Résztvett az egész tiszti-
kar, köztük egy fiatal jegyző, aki
most került először nagy társasá-
gba.

Vacsora után a fiatalember vé-
letlenül a főispán egyik leánya
mellé került, ami még fokozta
nagy zavarát.

A hajdu szivarokat hordott kö-
rül s a legényke is kivett egy vas-
tag británikát. A nagy szivartól
még jobban megijedt s a gyufát
kétségbeesetten a skatulya nem
foszforos oldalán húzgálta végig.
A főispánkisasszony megsajnálta
és így szolt hozzá:

— Ne ott gyujtsa meg, hanem
hátnál...

A jegyzőnek felragyogott az ar-
ca a bátorításra és szakértően vé-
gigsercintette a gyufát a nadrág-
ján...

Pólya Tibor festőművész felesé-
ge spórolásból egyenesen a falu-
ból hozott cselédet. Oktatás köz-
ben saját maga rakta a tálcára
az edényeket az első vacsorához.

A festő nagyon éhes volt, azért
már a terítés közben odült az
asztalhoz. A leány rakosgatta ki
az edényeket az asztalra. Az egyik
tojástartót odatette. Pólyané elé,
a másikat azonban tétován for-
gatta a kezében, azután jókorát
ütött vele Pólya hátára és így
szolt:

— Naccsága kérem, ez is kap
egy ilyen fazokat?...

Kolozsvár koszt- és lakásadónői
híresek arról, hogy lakóikkal ala-
posan megutáltatják a legény-
életet.

Egy ilyen asszonysághoz kerül-
tem én is „teljes ellátásba”. A
többek között olyan rossz kávékat
még a fronton sem fogyasztottam,
mint ennél a hölgnél.

Egyszer azonban kedves megle-
petés ért. A hölgy behozza a ká-
vémat, megkóstolom, hát a világ
legjobb kávéja állt előttem.

— Ejha, — csettintettem. Ez
már aztán kávé... Nem úgy, mint
máskor...

Az érdeemes hölgy erre rámered-
t a csészére és így kiált fel:

— Jézusom, tévedésből a saját
kávémat hoztam bel...

— kat.

U J D O N S Á G

KÖLNIVIZI

Nizzai ibolya
Centifolia vörös rózsá
Török fehér dohány
Erdélyi lila orgona

Koncentrált tartós illatok-
ban egynegyed liter 80 lej

RÓZSA M. ROYAL
drogueria Főtér 26

Rádió □ hírek

Gitn alpolgármester! □ A Keleti Ujság jelenti: Több önjelölt, mint kolbász □
 Az Ellenzék jelenti: Harcos munkatársunk sajtópereit huszonöt százalékra
 vállaljuk angróban □ Az Uj Kelet jelenti: Costachescu bukása előtt megol-
 dotta a kisenevi csomót □ A Munkás Ujság jelenti: A szervezett munkásság
 Simon körmére Koppándi □ A Mai Világ jelenti: A polgármester közbenjá-
 rásunkra beigérte a városházi pöcehordók simább elgurítását □ A Kolozs-
 vári Friss Ujság jelenti: Főrikkancsunk okvetlenül belekerül a Simon listába
 □ A Répes Kolozsvári Hirlap jelenti: A leányzó nem alszik, csak meghalt □
 A Patria jelenti: Az avereszkánusok forradalmát este héttől nyolcig engedé-
 lyeztük látványossági adóval □ A Națiunea jelenti: Az ázsiai magyar hordák
 vagyonukat nemrég még hozzánk hordák □ Jó tanácsot, olcsóbb kalácsot!

Tiszta kacagás

...a kolozsvári Națiunea „ázsiai hordáknak“ titulálja a magyarokat... Ezek a hordák azonban nem tévesztendők össze a liberális hordákkal, akik a közvagyon az ország zsebéből elhordák...

SZOMORU JELENTÉS

Transzilvánia jónódu kolozsvári bankkisasszony csendes részvétellel jelenti, hogy mesteri borotválásáról közismert Podrász Kálmán horbély- és vőlegényét annak tulságos földszaga miatt elhagyni volt kénytelen. A daliás horbélylegényt ezáltal visszaadta a mágnásszagu anyaföldnek teljes kártalanítás mellett.

A PODGYÁSZOLO CSALÁD.

KOLOZSVÁRI SPECIALITÁS

Az üzletek manapság sűrűn cserélnek gazdát Kolozsváron. A legnagyobb kuriózumot azonban a minap fedeztem fel egy hirtelen átalakított üzletnél.

A kirkatokban pikáns női fehérnemük, ingerlő pizsámák és sikkes harisnyatartók incselkednek a jámbor szemféltével, a kirkakat felett azonban ez a felírás üt át a gyorsmázoláson:

„Horgászati cikkek — Kutyaিদomító szerszámok — Soványító eszközök — Muncieő“.

A MAMA

— Csak nem akarod elszalasztani azt a gazdag sörgyárost?
 — Az istenért, mama, azzal a lángvörös orral?
 — Ugyan kérlek, az csak érted lánghol...

A SZAKÁL

— Mit szólsz a szakálamhoz, Barabás?
 — Na még mindig tulsok látszik a képedből...

Legújabb
 őszi és téli
 ujdonságok
 megérkeztek!

Neumann M.

férfi- és fiuruhaárúháza

Cluj, Piața Unirii Nr. 14

Emánczy Pálné a világpolitikában

— Oll reid, drágám, a nemes női rétegek felszabadulása világszerte szükségessé tesz bizonyos óvóintézkedéseket a férfiak netáni lázadásával, esetleges nagyobb sztrájkjával szemben...

— Parexámpl nem szabad bevárnunk, amíg egyes makacsabb férfitömegek megtagadják a köteles szolgálatot a nőkkel szemben... Hogy messze ne menjünk, vegyük csak, mint legkézenfekvőbbet, a csóksztrájk proklamálását...

— Egy szép tavaszi napon mi szegény és eddigelé rendszeresen elnyomott nők arra ébredhetünk, sőt azzal alhatunk el, hogy mindenkor elnyomónk a kötelező csók helyett egyszerűen fittyet hány nekünk... Népiesen szólva: bemondja a vizet... Teszi magát angolnak, ausgerechnet akkor, amikor tüzes Otellónak vagy használható Don Juannak kell lennie...

— Isten a világ fellelt, hogy mi minden származhatik ebből... Ott fogunk állni minden jó igyekezetünkkel a megcsökönyösödött himnem előtt és ők egy civilis Mefisztó pónemjével egyszerűen belenevelnek az arcunkba és mindenkébe...

— Pálonnál már tapogatóztam ezirányban... A jámbor bányafuró még nem tartozik a veszedelmesebbek közé... Puhatólódzásomra, milyen állást foglalna el egy ilyen esetleges himsztrájk esetén, némileg megnyugtató választ adott... Ravaszul elmosolyodott a bajusza alatt és azt mondta, hogy nem gönnolja a jó sorsot az esetleges sztrájktrófiknek... Hogy ő nem hajlandó háromszoros fizetést adni a házi orvosoknak egy ilyen bizonytalan férjsztrájk esetén...

— Némlich egy ilyen sztrájk kedvezőtlen hatással lenne gyenge

szívemre s a házi orvos akár be is költözhetne a házukba, annyi dolga volna velem... Nőnemünket tudvalevőleg valósággal betegé teszi minden gyöngédtelen ellentmondás... Még ha a legkisebbéről: a szabó- vagy konyhaszámláról van is szó...

— Ezt a betegséget tudományos elnevezéssel úgy hívják, hogy zsigeráje... Mi magunk között röviden Zsiginek nevezük és nagyon félünk tőle... Ez képes egy némberre, népiesen fehérrépre vagy gyöngédnemre háromszor is rájönni naponta... Már most álljon egy szál házi orvos háromszor egy napon rendelkezésre az ilyen zsigeráje kitörésénél... Még hozzá jobb orvos legyen, mert az ilyen rohamokat nem lehet limonáddal elintézni... És kísérletezni sem lehet a diagnózis megállapításában. Itt a gyógyszer slagra elő kell venni a mellényzebből, mert különben a páciens kitepi még a saját haját is... Itt az ellenmérget akár a házi orvos kisujjából kell kiszívni, mert különben menten felmondanak neki...

— Egyhangulag javasolom, hogy ezzel a világvészedelemmel szemben a férfiakat ötvenéves korig titokban be kell oltani ellensztrájk-szérummal azonnali hatással... A szérumot lehetőleg a Stejnach és Woronov professzorok állítsák össze... Nekik már némi praxisuk van ezirányban... A szérum majomalkatrései lehetőleg ki legyenek zárva... Válasszanak a tudósok szimpátikusabb állatokat. Egyhangulag ajánlom a kakast, a csikót vagy a királytigrist...

— Nagy súlyt kell helyezni ezenfelül az adagolásra... Nehogy a turbuzgóság esetleges tisztazugi eredményeket produkáljon...

— Nemdebár?...

— kai.

A görlok

Kolozsváron nincsen hasonmása
A külön Müller-kefének,
Agörlok még Miss Amerikában is
Müller-kefével kefélnek...

Müller-kegyár

Cluj, Str. N. Iorga 14.
választási utógondolatai

KRITIKUSOK

— Barátom, nekem az összes „izmusok“ a kisujjamban vannak!
— Nekem csak egy van benne: a reumatizmus...

A hódítás titka

— Mondja asszonyom, mi a hódítás titka?

— A sikk, uraim, a sikk!

— És mi adja ezt meg a nőnek?

— Az intelligenciája és a szabónője
Nekem **Tüköri Tuci** adja a volt Wesselényi-ucca 14 szám alatt...

**Szép láb
titka a
szép cipő
ORDENTLICH
cipészetében**

●

**Cluj, Calea Reg.
Ferdinand 37 sz.**

„fotofilm“

Felelős szerkesztő: Boronkai Lajos
Művészeti szerkesztők: Mohy és Fuchs
Kiadja „Garabonciás“ Életlapkiadó
Vállalat

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Strada Șaguna 8.

City-kávéház műsora: Puskás, színházi vacsora

**Mit lát,
mit hall,
mit tud?**

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát, mit látok? Látom a sok főtéri népgyűlést és ország-szerte a nagy népzűlést, látom a reakciós sovíniszták tajtékzását, de nem látom a kisebbségek haladását, látom az adóinkvizíció karneválját, az adót vallják, az adózót fáják, látom Feld Matyit a színházban s próbálok nevetni keserű gyászban, látom, hogy egymás ellen fegyverkezni kell, oda-megy az arany, oda-megy a nyel. látom, mint fagynak be a jámbor pacifisták, gombamódra nőnek a gyűlöletlisták, látom, hogy össze-vissza paktálunk s a sok paktummal ahogy mi itt állunk, látom, hogy Dobrescu tényleg igazságos s egyes adóbasák módszere gazságos, látom a sok helyi „fekete kezét”, zsarolásban mégis a sok fehér vezet... Látom, amit látok.

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát, mit hallok? Hallom a mekegő rádiót és nem hallok az éneklő primadonnát, hallom, hogy vajudnak a hegyek, de a „forradalmat” beköpi a legyek, hallom, Kolozsváron varieté épül, nyilván az is pénz és munka nélkül, hallom, hogy Simon ur polgármester akar lenni, de a választók nem akarnak jégre menni, hallom, hogy legjobban borotvál Borbély Kálmán és vagyont szerzett a Csáky-szalmán, hallom, ő lesz a lamperti bíró, kutyának kell már ma szagos váltó-zsiró, mert sok a kelleme falun a tavasznak, vissza-

megy hát ő is földszagu parasztnak... Hallom, amit hallok.

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát, mit látok? Látom a szomorú farsang farkát s a hét-köznapok letaposott sarkát, látom a potrohos krokodil-sírókat, éhgyomorral író „ünnepekt” írókat, látom az ágáló, tökjejú párttitkárt, ahogy bontogatja a dadogás tikkát, látok tülekedő, link dilettánsokat, akik szerencsére nem árthatnak sokat, látom, hogy ott vagyunk, ahol a párt szakad s rozoga vityillónk már-már reánk szakad... Látom, amit látok.

— Kai.

Mikszáthiáda

Mikszáth Kálmánt jogászkorában mindig a sógorának kellett hazavinnie vakációra. Azért kellett érte személyesen eljönni, mert először ki kellett őt váltani a háziasszonyától.

Utközben megszálltak egy városban, hol a sógor éjszaka táviratot kapott, hogy azonnal induljon üzletileg egész más irányba.

Mikszáth, aki már akkor is bohém módra minden csomag nélkül utazott, nagyokat horkolt, mialatt sógora sébtiben mindent becsomagolt s a portásnak mondta meg, hogy a fiatalur utazzék egyedül tovább.

Reggel a portás rázta fel Mikszáthot a vonat előtt, aki álmosan cihelődött fel és így szólt a portáshoz:

— Hozzák be a ruhámat.

— Mifele ruhát? Hiszen mi nem vittünk ki semmit a szobából...

Megindult erre a nagy keresés s csak napok múltán sült ki, hogy a sógor csomagolta el a ruhát és cipőt a saját táskájába.

Samu-viccek

Samu egyszer elkövette azt a könnyelműséget, hogy jegyet váltott Váradtól Kolozsvárig. Ezzel a jeggyel azután utazott ide-oda vagy két hónapig.

A kalauz végre egyszer mégis összejött Samuval a vonaton és megállapította, hogy a jegy régen rossz.

Samu mérgesen ránézett a kalauzra és így fakadt ki:

— Jó vicc, két hónapig jó volt, most magának egyszerre rossz?...

Samutól azt kérdezik egy társaságban, mi különbség van Kolozsvár és Várad között.

— Hogy mi a különbség? Ha megjövök Clujra, akkor az emberek azt mondják nekem: „Már megint itt vagy, Samu?” Ha megjövök Váradra, akkor meg azt mondják: „Még mindig itt vagy, Samu?”...

A JO HIRNÉV

Egy bukóféiben levő bankár így morfondíroz a felfeszített pénzszekrénye előtt:

— No nézd, nem is tudtam, hogy ilyen jó véleménnyel vannak rólam a szakkörökben!...

FALUSI IDILL

A reszegepiskolti kaszinóban hármashan alsózik a bíró, a jegyző s a vöröshaju patikus.

A vöröshaju patikus veszi fel a játékot s a saját fejére mutat, hogy vörösre.

A jegyző rászól:

— Szóval főkre veszed, te pupák?...

Kevés pénzből szép ajándék

egy elegáns női kézitáska, egy finom férfítárca

POSZLER

! bórdiszműáruházából
Cluj, C. Reg. Ferdinand 2/a

Állandó nagy vásár beszerzési árban

Jó dolog a hinta, jó cukor a LINDA!

ISMERKEDES

— Megengedi, kisasszony, hogy leüljek?

— Hová akar leülni, fiatalember? Az egész lokálban nincs több szék...

— Akkor talán menjünk egy másikba!

MI A HAZUGSÁG?

Ha ötven dalárdista kórusban azt énekel, hogy „Nem vagyok én senkinek sem adósa”...

SEBÉSZET

— Na uram, az egész koponya-bevarrás mindössze ötezer lej lesz.

— Talán géppel olcsóbb lenne, doktor ur?...

RÁDIO

— Hogy mi a szerelem? Hölgyeim és uraim, a szerelem...

Itt a Lautsprecher elhallgat. Csak töredék szótagok hallatszanak. Hosszas zugás s végül egy csattanás után a gép ismét megszólal:

— Nos hát, hölgyeim és uraim, ez a szerelem...

Nyíltér

E rovatban közöltékért teljes felelősséget vállal a szerkesztő.

Tisztelettel értesítjük t. előfizetőinket és barátainkat, hogy Gara Ákos ur önként mentesítette magát lapunk szerkesztésétől s a beinkasszált összegek befizetésétől. Az előbbi nem lenne baj s az utóbbit is ki fogjuk beverni ugy munka közben.

Megnyugtattjuk t. barátainkat, hogy velük szemben vállalt kötelezettségünket becsületesen teljesíteni fogjuk s lapunk megjelenésében semmi fennakadás sem fog történni.

BORONKAI LAJOS,

a Garabonciás kiadója,

kihordója, akvizitőrje és szerkesztője.

Garabonciás üzenetei

Felkérjük t. előfizetőinket, akik volt szerkesztőnk barátjának, Staffel István (Tibor) nevű fiatalembernek Temesváron, Aradon és Kolozsváron előfizettek s a lapot nem kapják, méltóztassanak címüket kiadóhivatalunknak (Cluj, Str. Șaguna 8.) bejelenteni. A fiatalembertől ugyanis nemcsak a pénzt, de még a címetek is bírói uton kell behajtánunk.

B. Gy. Páris. Mostani így vérszegény, jövő számhoz feltápláljuk. Némi dohány a következő szállítmány után indul. — S. Tibor Temesvár. Fiatalember, nem jó végé lesz ennek. — M. S. kereskedő Huedin. A témára vissza fogunk térni. Bocsánat. — E. D. igazgató Timisoara. Alborák, lapunk barátja, elszámította magát. Nem jó-solt a saját tenyeréből. Elintézzük. — Többeknek. Mult évi teljes évfolyamunk 80 lejért kapható kiadóhivatalunknál portómentesen. — H. A. kisasszony Arad. Hogy az „Emánczy“-né ki írja? Nem árulhatjuk el, mert akkor nem fog reá leszavazni.

KATZ és FIA

férfi és gyermekruha raktár.

Mérték utáni szabóság.

Cluj, Piața Unirii 10. Telefon 8-35

Szalmaszál
Papirszalvéták
Confetti-Serpentin
Lampion
nagy választékban
Boros
papirkereskedésben

Gazdag ember lesz!

ha 100 lejjel részt vesz a kolozsvári

Sanatorium-sorsjáték

1930. február 26.-i huzásain. 48.057 nyeremény 8,725.000 lej értékben.

Ilyen nagy és kedvező sorsjáték még nem volt Romániában! Minden negyedik sorsjegy nyer!

Jegyek csak korlátolt számban rendelhetők még a „Loteria Sanator“-nál Cluj, Str. Regina Maria No. 34. alatt és minden városban bizományosainknál. Semmit sem veszít, de sokat nyerhet! — Ha mer!!! Nyer!!!

